

størst. Men det giver et lavere afkast, er alle ordførere her enige om.

Det vil altså sige, at man fra Venstres og De Konservatives side gerne vil fastholde en beskatning af obligationerne, som vi tvinger en række pensionsopsparende til at investere i ud fra nogle soliditets- og sikkerhedsmæssige grunde. Dem vil vi pålægge en beskatning, der er mere end fem gange så høj som den, der pålægges dem, der investerer i aktier, som giver det høje afkast.

Jeg vil sige, at med de ordførertaler, der har været her i dag, ikke mindst fra de to partier, som har udtrykt sig mest kritisk, så måtte vi vel i det mindste kunne være enige om, at det ikke kan være retfærdigt at beskatte aktier lavere end obligationer.

Så er der diskussionen om de 2 pct. i forskel. Økonomiministeren har på meget glimrende vis kommenteret det. Jeg synes jo, det kunne være interessant, hvis der melder sig nogle pensionskasser, livsforsikringsselskaber eller andre professionelle på den her bane, som ville møde frem under udvalgsbehandlingen og sige: Vi har kalkuleret med et højere afkast og en større forskel end 2 pct.

Jeg kender dem ikke. Jeg har spurgt mine embedsmænd, for jeg har ikke set alle henvendelser endnu, om nogen overhovedet har henvendt sig og gjort indsigelser eller ment, at de forudsætninger, vi her har stillet op, ikke var velfunderede og det mest saglige skøn, man overhovedet kunne foretage. Jeg har fået den oplysning, at der er ingen, der har henvendt sig og rejst kritik af dette.

Hvis vi tager de eksempler, der var nævnt i dagbladet Børsen i går – som af andre årsager havde en række forkerte, vildledende oplysninger – hvor man har lavet beregningerne, som man har hentet hos PFA, så kan det ses, at PFA har lavet to sæt beregninger: nemlig et, hvor aktieafkastet er 1 pct. højere end obligationerne, og et, hvor aktieafkastet er 2 pct. højere end obligationerne.

Vi har altså lagt os på den største forskel, hvorimod PFA ingen synspunkter havde om, at det var en for lav procent, vi havde forudsat på aktierne.

Så sagde fru Mariann Fischer Boel, at hvis det er sådan, at aktierne nu falder, så vil det her jo ikke hjælpe noget på soliditet og for dem, der kommer i vanskeligheder. Det er ikke rigtigt, for hvis man forudsætter, at aktiekurserne falder, så kan vi jo komme i den situation, at provenuet til

statskassen et år bliver nul, fordi det, man i givet fald et år måtte konstatere af tab på aktier fuldt ud modgår i den gevinst, man kan konstatere på obligationerne.

Derfor er en af konsekvenserne af den omlægning, vi laver her, at provenuet år for år bliver langt mere usikkert. Vi vil kunne opleve, at provenuet fra kapitalafkast, beskatning fra forsikringsordningerne, ville kunne bevæge sig fra nul et år og måske til 30 mia. kr. næste år. Så den stabilitet, der har været, fordi vi først og fremmest har baseret beskatningen på obligationer og fast ejendom, vil vi ikke se fremover. Det er sådan set ikke så interessant sådan finanspolitisk.

Det, der er interessant, er, at når de forslag, vi her har til behandling, er vedtaget, så giver vi pensionsopsparende og dem, der forvalter formuerne for pensionsopsparende, nogle langt bedre, mere fleksible rammer til at sikre pensionsopsparende det størst mulige afkast.

Når jeg har hørt på vurderingerne her i dag, så lyder det, som om også de to mest kritiske ordførere er enige i, at det må blive konsekvensen af det her, og hvis det bliver konsekvensen, så betyder det først og fremmest, at pensionsopsparende fremover med de rammer, vi her lægger op til, vil få en højere pension, fordi afkastet bliver højere.

Skulle det her forslag ende med at give flere penge i statskassen end forudsat, er der kun én årsag til det, nemlig at pensionsopsparende har fået et større afkast af deres opsparing, og at hver gang staten måtte få 15 kr., så får pensionsopsparende mindst 85 kr.

At vi kan lave en lovgivning, der skaber så meget bedre rammer til det at spare op til sin alderdom i Danmark, synes jeg vi bør glæde os over i fællesskab. Og jeg kan sige, at jeg ville glæde mig særdeles meget, hvis vi, når vi kommer frem til tredjebehandlingen, kunne brede glæden endnu længere ud, end vi har oplevet her ved førstebehandlingen.

Selv de ordførere, der har udtalt sig mest kritisk under førstebehandlingen, vil jeg bare i al stilfærdighed opfordre til at udvise et vist åbent sind i forhold til udvalgsbehandlingen og de synspunkter, der kommer frem dér, og i forhold til de svar, man får på de spørgsmål, man kan stille.

For mig er der ingen som helst tvivl om, at når den sum af lovforslag, vi her har til behandling, er blevet vedtaget, så giver det langt bedre mulighed for opsparing til alderdom i Danmark.